

Hvad er en
virkelig
KRISTEN?

En Ambassador College Publikation

Hvad er en virkelig KRISTEN?

af Garner Ted Armstrong

Ja, De har hørt om en
VIRKELIG kristen. De har
sikkert hørt mange forskel-
lige og af Garner Ted Armstrong definition-
ner. Men har De nogensinde hørt på at De
har hørt Bibelens definition?
Hvordan bliver man en kristen?
Er omvendelse og dåb nødven-
dig? Disse og andre spørgsmål
bliver alle besvaret i denne
pjese...

Denne pjece er ikke til salg. Den udgives som en gratis oplysningstjeneste i offentlighedens interesse af Ambassador College's teologiske fakultet.

Første kapitel

Bjergprædikenen

HVAD ER EN VIRKELIG kristen? Måske har De ligesom jeg, hørt mange forskellige og modstridende definitioner. Men har De nogen sinde hørt den sande BIBELSK definition?

Det er på tide at vi forstår kristendommens egentlige, *fundamentale* grundtræk — kernen i Kristi lære.

Er De klar over at de fleste bekendende kristne i dag tror lige det modsatte af hvad Jesus lærte os i selv de enkleste og klareste af hans læresætninger?

Lad os begynde med det fundamentale i virkelig sand kristendom — det som sædvanligvis kaldes "bjergprædikenen."

Kapitlerne 5, 6 og 7 i Mattæus Evangeliet er i virkeligheden ikke en "prædiken," selv om de er blevet betragtet som sådan af mennesker som ikke forstod Bibelen.

Dette er en af de første *forvrængninger* vi støder på, når vi sammenligner den af Jesu enkle og utvetydige tale med den moderne "kristenheds" almindeligt accepterede trossætninger og praktik.

"Da han så folkeskarerne, gik han op i bjergene; der satte han sig, og hans disciple kom hen til ham ..." (Matt. 5, 1). Jesus ønskede at slippe bort fra de store skarer.

Men har De ikke altid hørt noget helt andet? Har De ikke altid gået ud fra at Kristus talte i lignelser, anvendte billedlig tale og analogier for at folk lettere skulle forstå det? Men det er ikke hvad Jesus selv sagde!

"Da kom disciplene hen og spurgte ham: 'Hvorfor taler du til dem i lignelser?' Han svarede og sagde til dem: 'Jer [disciplene] er det *givet* at kende Himmerigets hemmeligheder; *men dem er*

det ikke givet ... Thi dette folks hjerte er blevet sløvt, og med ørene hører de tungt, og deres øjne har de lukket, for at de IKKE skal se ... og omvende sig, så jeg kan læge dem" (Matt. 13, 10-15).

Jesus sagde, idet han citerede fra Esajas, at folket ikke kunne forstå — at han bevidst gjorde meningen *uklar*, for at de *ikke* skulle omvende sig!

Det lyder helt anderledes end det De sikkert altid har troet!

Sagen er den at Jesus kom ikke for at omvende verden *dengang*. Han kom for at grundlægge sin kirke, for at dø for hele menneskehedens synd og for at udvælge sine disciple som skulle bringe hans budskab til alle nationer. Kristus kom af mange grunde — men ingen af dem var at frelse hele verden *på den tid*.

Som guddommelig budbringer blev han udsendt af sin Fader i himmelen for at oplære og træne sine disciple. "Discipel" betyder ganske enkelt "studerende" eller "elev."

Læg videre mærke til Matt. 5,2: "Så tog han til orde. *lærte dem* (disciplene, hans elever) og sagde ..."

"Bjergprædiken" var med andre ord slet ikke en prædiken, men snarere en undervisningstime hvor Jesus lærte sine disciple. Han sad ned mens han talte.

"Saligprisningerne"

De næste vers er nogle af de mest kendte i hele Bibelen. Mange husker dem sikkert udenad. Og det er netop grunden til at gennemgå dem vers for vers. Lad mig ud fra de klareste og bedst kendte afsnit af Kristi lære vise Dem, hvor langt væk fra sand kristendom de fleste af vor tids bekendende kristne er kommet!

Kristus sagde: "Salige er de fattige i ånden thi himlens rike er deres" (vers 3, norsk overs.).

Hvad vil det sige at være "fattig" i ånden? Talte Kristus her om at mangle Guds Ånd? Selvfølgelig ikke. Han formanede jo indstændigt i Peters Brev: "I skal derimod vokse i vor Herres og Frelsers Jesu Kristi nåde og erkendelse" (2 Pet. 3,18), og Paulus blev inspireret til at skrive: "Men om nogen ikke har Kristi ånd, så hører han ikke ham til" (Rom. 8,9). Jesus sagde: "Når da I, som er onde, forstår at give jeres børn gode gaver, hvor meget

snarere vil så ikke Faderen fra himmelen give Helligånden til dem, som beder ham!" (Luk. 11,13).

Nej, Jesus talte ikke om at MANGLE Guds Ånd, som det f. eks. er tilfældet med de uforstandige jomfruer i Matt. 25; han talte om at være beskedene, ydmyg, have et føjeligt sindelag.

Men hvor mange "kristne" er virkelig Kristus lig i ånd og tanke? Jesus selv var fuldstændig "fattig i ånden!" Han var fuldstændig ydmyg! Noget større menneske har aldrig levet — et menneske i stand til en så enorm kraftudfoldelse. Aldrig har der levet et mere dynamisk, livligt, energisk og begavet menneske! Et menneske med bedre grund til at være opblæst og stolt — fyldt med menneskelig forfængelighed! Og alligevel var Jesus ydmyg! Paulus skrev: "Vær indbyrdes enige; tragt ikke efter de høje ting, men hold jer til de ringe; vær ikke kloge i egne tanker" (Rom. 12,16).

Kristus omgikkes toldere, syndere, skøger og de allerringeste [i menneskenes øjne] i samfundet på den tid. Og han blev hele tiden kritiseret for det af den tids hovmodige, stolte, opblæste religiøse ledere.

Hvad med vor tid?

Det at hjælpe en syg eller lidende, at tage sig af én som er invalid, at række en hjælpende hånd til den som virkelig er i nød, er noget som ikke er særlig eftertragteligt. At være fattig i ånden er bestemt en sjældenhed i dag.

"Himlenes rige er deres"

Igen står vi over for det diametralt modsatte.

Jesus sagde videre: "Salige er de sagtomdige, thi de skal arve jorden!" Vil det sige at Jesus hermed antydede at de "fattige i ånden" kommer i "himmelen" mens de sagtomdige skal blive her på jorden?

Læs det igen! Hvad står der? Lovede Jesus de fattige i ånden himmelen, er det også helt klart at de sagtomdige skal blive på jorden!

Men lovede Jesus nu også "himmelen" til de fattige i ånden?

Nej! Intetsteds i Bibelen bliver himmelen lovet de frelste som deres løn. En sådan forvrængning der er selve grundlaget for den "kristne" lære i dag, kom ikke fra Bibelen.

Kristus sagde: "Salige er de fattige i ånden, for himlenes rige er deres" (vers 3, norsk overs.). I endelsen "-s" i ordet "himlenes"

ligger forklaringen. Det er et rige Gud lover sine udvalgte — et rige som af Gud styres FRA HIMMELEN! Det er himlenes rige, ikke et rige I HIMMELEN — det er der stor forskel på!

Hvad om Jesus havde sagt: "... for Andresens Bank er deres?" Ville det sige at bankens penge, aktier og værdipapirer som var blev lovet dem, var inden i Andresen? Selvfølgelig ikke, det ville være fuldstændig tåbeligt! Læg mærke til hvad Jesus sagde i det følgende: "Salige er de sagtomdige, thi de skal arve jorden" (Matt. 5,5). Og i Joh. 3,13 sagde Jesus udtrykkeligt, at "*ingen* er steget op til himmelen ..."

Betyder det at de "fattige i ånden" (som faktisk er de virkelig ydmyge) kommer i himmelen, mens de som besidder sagtmodighed — et lignende og ligeså prisværdigt kristent karaktertræk — må blive på jorden?

Nej, det betyder nøjagtigt det som står skrevet — de som sejrer skal arve jorden — himlenes rige — ikke et rige I HIMMELEN (Åb. 2,26; 5,10; 20,6).

Her er en af de forbløffende og chokerende forvrængninger af Bibelens ord, som man helt uden videre har accepteret. Menneskers ideer er ikke forenelige med selv de enkleste læresætninger i "bjergprædikenen."

Himlenes rige er et rige som styres fra himmelen, og som vil komme ned fra himmelen til denne jord! Det er Guds rige, et rige som styres af ham — og som vil blive oprettet her på jorden.

"Salige er de, som sørger"

"... thi de skal trøstes" (Matt. 5,4).

Man skulle bestemt ikke tro at der var nogen uoverensstemmelse her. Alle bekendende "kristne" må da tro på dette skriftsted?

Formodentlig tror de fleste på hvad Jesus her sagde, men hvor mange forstår meningen i det?

Jesus sagde: "... jeg er kommen, for at de skal have liv og have overflod" (Joh. 10,10). Kristus ville at vort liv skulle være fyldt med glæde og livslykke. En af Helligåndens frugter er glæde — en del af Guds eget sind og natur. (Gal. 5,22). Men Salomo skrev: "Thi megen visdom megen græmmelse, øget kundskab øget smerte" (Præd. 1,18).

Kristus blev kaldt "en smerternes mand og kendt med

sygdom..." (Esaj. 53,3). Men hvorfor? På grund af menneskenes onde gerninger! På grund af synd!

Da hele menneskeheden gik den forkerte vej, efter at Gud havde åbenbaret den rette vej for dem, så Gud: "...at menneskenes ondskab tog til på jorden, og at deres hjerters higen og tragten kun var ond dagen lang. Da angrede Herren (det gjorde ham bedrøvet), at han havde gjort menneskene på jorden, og det skar ham i hjertet" (1 Mos. 6,5-6).

Da han som senere blev Kristus så den fortvivelse, sygdom, fattigdom, elendighed, krig og død som menneskene pådrog sig, blev han sørgmodig og nedtrykt. Og sådan forholder det sig også med en sand kristen. Selv om Kristus ville at vi skulle have et liv i overflod, inspirerede han dog også Salomo til at skrive: "Alt har sin stund og hver en ting under himmelen sin tid... tid til at græde og tid til at le, tid til at sørge og tid til at danse..." (Præd. 3,1-4).

Ja, salige er de som sørger nu, for de skal trøstes. De skal opleve stor glæde og lykke som overgår enhver beskrivelse i Guds rige. Mange er sørgmodige på grund af forfølgelser. Men lider vor tids moderne kristne under nogen som helst form for forfølgelser på grund af deres populære "kristne" tro? Bestemt ikke! Jesus sagde: "I verden har I trængsel; men vær frimodige, jeg har overvundet verden" (Joh. 16,33).

Det at lide under forfølgelser, have grund til at sørge, er for vor tids bekendende kriste noget helt uhørt. Nu er man "tilsluttet en kirke" eller "har en eller anden tro" som giver én større anseelse i samfundet, bedre forretningsforbindelser, anerkendelse som bys borger i den egn man bor. Og dette er lige det modsatte af hvad Bibelen lærer!

"Salige er de sagtmodige . . ."

Der er forskel på at være sagtmodig og på at være *svag*! Jesus var SAGTMODIG men ikke svag! Selv om han før sin korsfæstelse blev frygtelig pisket og derved fysisk svækket, var han dog stærk og sund gennem hele sit jordiske liv. Paulus sagde: "Thi blev han end korsfæstet i magtesløshed, lever han dog nu ved Guds kraft..." (2 Kor. 13,4).

Husk at Kristus aldrig syndede! Han adlød til fuldkommenhed Guds fysiske love som regulerer sundhed og styrke, og han adlød ligeledes Guds åndelige love!

Hvad betyder det at være virkelig sagtmodig?

Er der eksempler herpå i vor tids moderne kristendom? Hvor findes der ret megen mildhed, venlighed og føjelighed? At være sagtmodig betyder at bøje sig hellere end at give anledning til et skænderi eller til spektakler. Det betyder at være ydmyg, at være beskedene i ånd og indstilling. En som virkelig er sagtmodig, vil være Kristus lig i karakter.

Jesus sagde: "Tag mit åg på jer og lær af mig, thi jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet..." (Matt. 11,29). Paulus blev inspireret til at skrive: "Så formaner da jeg... jer til at vandre det kald værdigt, hvormed I blev kaldede, med al ydmyghed og *sagtmodighed*, med langmodighed, så I bærer over med hverandre i kærlighed..." (Efes. 4,1-2).

En virkelig sagtmodig person vil ikke forsøge at retfærdiggøre sig selv, føle sig bedre end andre eller "gøre gengæld." Den som er sagtmodig vil snarere søge at blive Kristus lig.

Hungrer De efter retfærdighed?

Jesus sagde i det følgende i saligprisningerne: "Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden, thi de skal mættes" (Matt. 5,6). Hvad er da retfærdighed? Det er retmæssig tænke- og handlemåde — modsat den forkerte. Det er at følge den rette vej i stedet for den forkerte, som synes et menneske "ret."

Ydermere — hvad er Bibelens definition på "retfærdighed?"

Denne! "Alle dine bud er retfærd!" (Sl. 119,172).

Guds fuldkomne, hellige ti bud er retfærd!

I samme kapitel i Mattæus sagde Kristus: "Tro *ikke*, at jeg er kommen for at nedbryde loven eller profeterne; jeg er *ikke* kommen for at nedbryde, men for at fuldkomme" (vers 17). Og alligevel har De sikkert altid hørt det stik modsatte. De har sandsynligvis hørt at Jesus kom for at afskaffe loven.

Men hvorfra har De hørt dette? Det står da ikke i Bibelen — den siger lige det modsatte! Læs det! "Derfor, den som bryter et eneste af disse minste bud op lærer menneskene således, han skal kalles den minste i himlens rike; men den som holder dem og lærer andre dem, han skal kalles stor i himlens rike" (Matt. 5,19, efter den norske oversættelse).

Kristus talte om Guds lov — og samtidig forklarede han, at han hermed talte om vejen til retfærdighed! "For jeg siger jer: Dersom eders rettfærdighet [det at holde og lære andre Guds lov]

ikke overgår de skriftlærdes og fariseernes, kommer I ingenlunde inn i himlenes rike" (vers 20, norsk overs.).

Kristus sagde: "Ikke enhver, som sier til mig: Herre, Herre! skal komme inn i himlenes rike, men den som gjør min himmelske Faders vilje" (Matt. 7,21, norsk overs.).

Jesus inspirerede Paulus til at skrive: "Omskærelse betyder ikke noget, og forhud betyder ikke noget, men [derimod, det som betyder noget] det at *holde Guds bud!*" (1 Kor. 7,19). Der tales ikke om et eller andet formodet "nyt bud" som Kristus gav. Dette skriftsted kan ikke bortforklares. Der er ingen vej udenom.

I 1 Korinterbrev 13 læser vi desuden, at uden Guds kærlighed er vi intet. Medmindre vi har virkelig kærlighed i hjertet er vi ikke kristne! Og det er kærligheden som får os til at holde Guds ti bud — *alle* ti! "Kærligheden gør ikke næsten noget ondt; derfor er kærlighed *lovens opfyldelse!*" (Rom. 13,10).

Gud inspirerede Johannes til at skrive: "Thi dette er kærlighed til Gud [her er Bibelens definition på kærlighed] at vi *holder hans bud*; og hans bud er ikke byrdefulde" (1 Joh. 5,3).

At hungrer og tørste efter retfærdighed vil sige at man længes efter, stræber efter, kæmper ivrigt for, at være lydige mod Gud — for at holde hans love som blev givet i kærlighed, til vort eget bedste.

De som virkelig hungre og tørster efter retfærdighed vil flittigt studere for at finde nyt lys, være villige til at forandre sig når de indser at de har taget fejl, indrømme deres forkerte meninger, deres fejltagelser, deres synder. Paulus skrev til Timoteus: "Gør dig flid for at fremstille dig selv som prøvet for Gud" (2 Tim. 2,15, overs. af 1907). Og til Tessalonikerne sagde Paulus: "Prøv alt" (1 Tess. 5,21).

Kender vor tids moderne kristne virkelig Bibelen? Påtager vore dages bekendende kristne sig med flid at studere og granske skrifterne dagligt således som jøderne i Berøa gjorde det? — (Ap. G. 17,11) hungre og tørster de efter Guds retfærdighed? Bekymrer vore dages bekendende kristne sig om at komme Gud nærmere gennem bøn og faste, og ved dagligt at studere hans Ord? "Dit ord er *sandhed*" sagde Jesus (Joh. 17,17). Men de fleste "moderne" kristne ved ikke engang hvad der står i Guds Ord!

Det vil sikkert overraske dem at høre, at størstedelen af vore dages bekendende kristne ikke engang kan nævne de fire

evangelier. De kender ikke Bibelen — de studerer den ikke — fordi de hverken hungrer eller tørster efter det som står i den!

Gør De det? Hvis De virkelig "hungrer og tørster" efter retfærdighed, vil De gøre som dem Jesus beskrev i Mattæus' 13. kapitel. De vil ligne den købmand som solgte alt hvad han havde for at købe en meget kostbar perle. De vil ligne den mand som fandt en skat på marken og solgte alt for at købe den ene mark.

Er De sådan? De fleste af vore dages bekendende kristne er det ikke. Hvis De virkelig ønsker at begynde at forstå Deres Bibel bedre og gerne vil se den gjort interessant, fængslende — skriv da efter *Ambassador College Korrespondancekursus*. Det er vederlagsfrit — overhovedet ingen omkostninger for Dem.

I stedet for at hungrer og tørste efter Guds Ord, higer de fleste bekendende kristne efter materielle ting, efter det som tilfredsstillere sanserne. I stedet for at forstå sandheden om Guds lov — at hans fuldkomne lov er vejen til retfærdighed — tror de fleste i dag at hans hellige lov er blevet afskaffet. I stedet for at tro på det som Kristus selv sagde, at han ikke kom for at nedbryde loven, tror de fleste lige det modsatte — at han faktisk kom for at nedbryde loven!

Hvilken forskel der dog er herpå og på sandheden i Bibelen.

"Salige er de barmhjertige . . ."

De ved da helt bestemt hvad det vil sige at være barmhjertig. Men hvornår viser De nogen sinde barmhjertighed? Et er at samtykke stiltiende med det som står i Skriften, noget andet at gøre det i praksis!

Jakob sagde: "Og vær ordets gørere, ikke blot dets hørere, ellers bedrager I jer selv" (Jak. 1,22). Og videre sagde han: "Thi den, der holder hele loven, men blot på et punkt snubler, er blevet skyldig i alle!" (Jak. 2,10).

Gud siger at hans miskundhed (barmhjertighed) varer evindeligt (Salme 136). Men hvad mulighed har De for at vise barmhjertighed?

Man viser barmhjertighed ved at give i stedet for at tage. Man viser barmhjertighed ved ikke at sige noget om den, man ikke kan sige noget godt om. Det er barmhjertigt at eftergive et menneske gæld eller forpligtelse, hellere end at stævne ham for retten. Man er barmhjertig når man behandler andre som man gerne vil, at andre skal behandle én selv.

Er kristne mennesker i dag barmhjertige? Viser man barmhjertighed mod et fjendtligt menneske ved at sende en kugle ind i hans ædlere dele? Er barmhjertighed at misunde, at hade, at dræbe?

Kristus mente det, han sagde: "Salige er de barmhjertige, thi dem skal der *vises* barmhjertighed" (Matt. 5,7). Han viste yderligere hvad han mente ved den skitse for bøn som han gav os i "fadervor." "Og forlad os vor skyld, som [og kun som — i samme grad som] vi forlader vore skyldnere" (Matt. 6,12).

"Salige er de rene af hjertet"

Men der findes ikke ret mange af dem i dag! Paulus skrev: "Alt er rent for de rene; for de besmittede og vantro er derimod intet rent, men hos dem er både forstand og samvittighed besmittet" (Titus 1,15).

Intetsteds er der tilsyneladende så megen debatteren, misundelse, latterliggørelse, argumenteren, bedrag, hykleri og uenighed som blandt dem der har gjort religion til en levevej. Flere krige er blevet udkæmpet i religionens navn, og flere mennesker er blevet nedslagtet, hængt, brændt, massakreret i religionens navn end af nogen som helst anden grund.

Jeremias afslører at "hjertet er svigefuldt fremfor alt, det er sygt, hvo kender det?" (Jer. 17,9). Vort naturlige, kødelige menneskesind er i sig selv ikke rent. Vi ser bag andres handlinger onde bevæggrunde snarere end gode, uværdige hensigter i enhver handling, vi tillægger andres ord "pikante" eller tarvelige betydninger. Paulus sagde: "Kødets attrå er jo fjendskab imod Gud, thi det bøjer sig ikke under Guds lov, og det kan heller ikke gøre det" (Rom. 8,7). Vort kødelige sind er opsætsigt, oprørsk — det er fjendtligt indstillet over for Gud og hans perfekte love.

Det er på tide at vi begynder at vågne op, på tide at vi holder op med at bilde os selv ind at vi er kristne, når mange såkaldte "kristne" aldrig har taget så meget som det første skridt på vejen til sand kristendom!

Paulus skrev: "Kærligheden ... gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, lader sig ikke ophidse, bærer ikke nag ..." (1 Kor. 13,4-5). Alligevel lader det til at de som lettest bliver ophidset er folk inden for de forskellige religiøse grupper. Et parakoks? Eller endnu en diametral modsætning til Jesu Kristi lære og den

skik og brug som de fleste bekendende "kristne" i dag holder sig til?

"Salige er de, som stifter fred"

De som interesserer sig for cowboy-films er bekendt med seksløberen fra det "vilde vestens" dage. Man kaldte den "peacemaker" ("fredsstifter"). Navnet "*peacemaker*" formodedes at komme fra Bibelen.

Og heri afspejles den "kristne" verdens filosofi. Det ræsonneres, at vejen til fred er krig! Hvis vi går i krig, får vi fred!

Men er det rigtigt? Verden har altid kendt krig. Verden udkæmpede for ikke så længe siden "den krig som skulle sætte en stopper for alle krige." Men er krigen blevet afskaffet? Har menneskets vej vist sig at have løst problemerne? Er vor måde at angribe tingene på praktisk gennemførlig? Er det forbi med al krig?

Siden anden verdenskrig har vi oplevet over et halvt hundrede frygtindgydende krige.

Utænkeligt? Ikke desto mindre sandt. Vi har uigenkaldeligt, skridt for skridt vandret ad den vej vi selv har valgt, for nu at befinde os ansigt til ansigt med kosmisk selvmord! Menneskeheden befinder sig nu, i sin "oplyste," ophøjede, gloriøse tilstand, på randen af verdens selvudslettelse!

Vær ærlig! Har menneskene vist sig i stand til at løse deres problemer ved hjælp af krig?

I spøg begyndte nogle pionerer i USA at kalde en revolver for en "peacemaker" ("fredsstifter"). Men har skydevåben bragt os fred?

Jesus sagde: "*Elsk jeres fjender; velsign dem, som forbander jer, gør godt imod dem, der hader jer og bed for dem, som forfølger jer!*" (Matt. 5,44).

Tror "kristne" mennesker på det? Afgjort!

Men praktiserer de det?

Er det ikke på tide at vi holder op med at "bilde" os selv noget ind? Vi ved meget godt at vore dages "kristne" mennesker ikke praktiserer dette! Når en VIRKELIG kristen anfører denne lære som baggrund for den overbevisning at han ikke vil slå ihjel, latterliggøres han af andre kirkegængere. Det forekommer i dag

de fleste "kristne" latterligt at tage Kristi lære alvorligt. Og dog benytter de sig af hans navn!

"Hvad er en virkelig kristen?"

Under anden verdenskrig strømmede tyske fædre og mødre til kirker og katedraler for at bede for deres sønner som befandt sig ved fronten. I England, Frankrig og i De forenede Stater bad forældrene ligeledes i kirken for deres sønner ved den samme front.

I mange tilfælde havde soldaterne ved fronten samme religion, skønt de var af forskellig race og talte forskellige sprog. Hvis de havde boet i samme område ville de være gået i samme kirke! "Kristne" alle vegne benytter den samme bog — Bibelen. De bruger den, prædiker ud fra den og læser den en gang imellem. Og ligegyldigt i hvilket land den findes, eller på hvilket sprog den er trykt, så siger Bibelen det samme! Jesus sagde at vi skulle elske vore fjender. Men hvor mange "kristne" mener at de bør elske deres fjender? Vi bilder os selv noget ind! Man viser ikke *kærlighed* til én ved at sende en kugle igennem ham, flænsende hans ædlere dele og overlade ham til at dø ved at kvæles i sit eget blod! Man udtrykker ikke "kærlighed" til sine fjender ved at pulverisere dem.

Ja, Jesus sagde: "Salige er de, som stifter fred!" Og han mente ikke, salige er de som griber til våben og bilder sig ind at de stifter fred!

Hvis virkelig brug af våben fører til fred, hvor — ja hvor på jordens overflade finder vi så i dag den fred, de har ført til?

Vil kalder os "kristne," men hvor pinligt ville det ikke være om vi åbent bekendte os til at følge og leve efter de ord som han hvis navn vi benytter os af, udtalte.

Ja, salige er de som virkelig stifter fred, for de skal kaldes Guds børn! Gud er i færd med at avle og opfostre børn. Johannes skrev: "Se hvor stor en kærlighed Faderen har vist os, at vi må kaldes Guds børn; og vi er det. Derfor kender *verden* [samfundet, denne tidsalder, menneskene omkring os] ikke os, fordi den ikke har kendt ham. I elskede, nu er vi Guds børn, og det er endnu ikke åbenbaret, hvad vi engang skal blive. Men vi ved, at når han åbenbares [ikke straks når vi dør] skal vi blive *ham lige*, thi vi skal se ham som han er" (1 Joh. 3,1-2).

At blive *født* af Gud er at blive *ligesom* Gud, at blive medlem af Gud-familien.

Paulus skrev: "Thi jeg holder for, at det, vi lider her i tiden, ikke er værd at regne i sammenligning med den herlighed, som skal åbenbares på os" (Rom. 8,18). Jesus kaldes den førstefødte blandt mange brødre! (1 Kor. 15,20. 23; Kol. 1,15. 18; Rom. 8,29).

Det bliver lovet dem som *stifter fred* at de vil få arv i *Guds familie*. (Skriv efter pjecen: *Hvorfor blev vi født?* Den behandler dette vigtige emne yderligere. Den er gratis.)

Bliver De forfulgt?

Jesus sagde: "Salige er de, som er forfulgte for retfædigheds skyld, thi Himmeriget [himlenes rige] er deres" (Matt. 5,10).

Husk at han sagde: "I verden har I trængsel ..." og at han bad til sin Fader: "Jeg har givet dem dit ord, og verden har hadet dem, fordi de ikke er af verden, ligesom jeg ikke er af verden" (Joh. 17,14). Kristus befalede sine disciple at de skulle skille sig ud fra samfundet — drage ud af verden, forandre deres hele liv og livsførelse.

Læg mærke til Guds Ords skarphed i denne forbindelse.

"I utro! ved I ikke, at venskab med verden er fjendskab med Gud? Den, der gerne vil være verdens ven gør sig altså til Guds fjende" (Jak.4,4).

Johannes byder sande kristne: "Elsk *ikke* verden, ej heller det, der er *i verden!* Hvis nogen elsker verden, så er Faderens kærlighed ikke i ham. Thi alt det, der er i verden, kødets lyst og øjnenes lyst og pral med jordisk gods, er ikke af Faderen, men af verden. Og verden forgår og dens lyst; men den, der gør Guds vilje [den vilje som er udtrykt i hans Ord], bliver til evig tid" (1 Joh. 2,15-17).

Kommer de "kristne" i dag virkelig *ud af* verden; vender de sig bort fra dens skikke, dens vaner og veje? Forandrer de fleste virkelig deres liv i en så påfaldende grad, at det får deres tidligere kollegaer, slægtninge og venner til at undre sig?

Paulus siger: "Så formaner jeg jer da ... til at bringe jeres legemer som et levende ... offer ... skik jer ikke lige med denne verden, men lad jer forvandle gennem en fornyelse af jeres sind, så I må kunne skønne, hvad der er Guds vilje: det gode, velbehagelige og fuldkomne" (Rom. 12,1-2).

Som torden lyder Guds advarsel til os i Johannes Åbenbaring:

“*drag ud fra hende*, mit folk! for at I *ikke* skal gøre jer delagtige i hendes synder og rammes af hendes plager” (Åb. 18,4).

Den som virkelig kommer ud af verden vil også opleve forfølgelser!

Det sagde Jesus.

Bemærk! “I må *ikke* mene, at jeg er kommen for at bringe fred på jorden; jeg er ikke kommen for at bringe fred, men sværd. Thi jeg er kommen for at volde splid mellem en mand og hans fader, mellem en datter og hendes moder og mellem en svigerdatter og hendes svigermoder, og en mand skal få sine husfolk til fjender” (Matt. 10,34-36).

Hvis De virkelig begynder at forandre Dem — underkaster Gud Deres liv — hvis De virkelig begynder at gøre som Kristus gjorde — *leve som han levede* — så vil De blive forfulgt. I 2 Timoteus 3,12 står der: “Og alle som vil leve gudfrygtig i Kristus Jesus, skal bli forfulgt” (norsk oversættelse).

Og hvis De ikke bliver forfulgt, er det højst sandsynligt at De ikke er en kristen!

“Salige er I”

Jesus beskriver dernæst hvordan de virkeligt omvendte vil glæde sig når de oplever forfølgelse som en følge af at leve retfærdigt og gudfrygtigt i vor nuværende, onde verden.

Han siger: “Jeres løn skal være stor i Himlene; thi således har man forfulgt profeterne, som var før jer!”

Ja, stor og ufattelig er de sande Guds helliges løn som er gemt i himlene, men som skal bringes ned fra himmelen til denne jord!

Jesus sagde at vi skulle bede: “Komme dit rige,” ikke at vi skulle drage derhen. “Ske din vilje på jorden, som den sker i Himmelen” (Matt. 6,10).

Hvor er Kristi sande lære dog klar!

Og hvor forskellig fra den tro og overbevisning som De er vokset op med!

Ja, selv af saligprisningerne i Jesu bjergprædiken kan man klart se, at flertallet af de som kalder sig kristne simpelt hen hverken tror eller praktiserer hvad Kristus sagde!

Hele verden forført

Det er chokerende, men sandt. De fleste bekendende “kristne” i dag praktiserer i virkeligheden ikke kristendom! De fastholder

i stedet de gamle hedenske skikke som Jesus og apostlene så kraftigt fordømte — og dette kalder man simpelt hen “kristendom.”

Bibelen forudsagde at vor generation ville blive så godt som fuldstændig forført. Jesus sagde: “Agt vel på, at ikke nogen skal føre jer vild. Thi MANGE skal komme i mit navn [komme som om de var Kristi tjenere] og sige: “Jeg er Kristus; og de skal føre mange vild” (Matt. 24,4-5).

Kristus sagde at kun nogle få — Guds udvalgte som blev holdt borte fra Satans snedige forførelser — ikke ville blive forført. “Thi falske messias’er og falske profeter skal fremstå og gøre store tegn og undere for, om det er muligt, at føre endog de udvalgte vild” (Matt. 24,24).

Satan har forført denne verden — og Gud har i Det ny Testamente advaret os igen og igen at sådan ville det blive — i vor tidsalder. I Åbenbaringens 12. kapitel beskrives Djævelen som den store drage og “hele verdens forfører . . .”

Enten er verden forført eller også taler Bibelen ikke sandt.

Men Bibelen taler sandt — og denne verden er bastet og bundet gennem en helt fantastisk forførelse. Den som er forført ved ikke selv at han er det. Han mener det alvorligt, men er på samme tid alvorligt på vildspor!

Og således er det da at hundrede tusinder af ærlige og oprigtige mennesker lever i troen på at de er “frelst” — overbevist om at de er “kristne” — mens de faktisk lever i stiltiende opposition til sand kristendom.

Kan De se hvor forskellig sand, bibelsk kristendom er fra vore dages såkaldte “kristendom”?

Andet kapitel

Hvad er virkelig omvendelse?

I DENNE STRESSEDE VERDEN som er fyldt med uro og ængstelse, vender mennesker sig i stadig stigende grad til religion. Bevægelsen, Jesus-folkene (the "Jesus People") er et eksempel herpå. Mange føler at de vist hellere må se at få deres gudsforhold i orden — tilslutte sig en kirke — blive lidt mere "religiøse." Andre — og det gælder især de unge som har mistet troen på den ældre generation — lader sig i højere og højere grad fascinere af Jesus Kristus som individ. De søger Jesus i deres rock-musik, i skuespil som *Jesus Christ Superstar*, i Jesus-sange, gruppe-dåb, etc, etc.

Den sædvanlige form for "omvendelse"

Mange har personligt "modtaget Kristus." Men hvad enten det er voksne mennesker som på grund af personlige problemer søger trøst, eller en gruppe unge som deltager i massedåb på en strandbred i Californien — er dette virkelig omvendelse?

Hvad skete der med dem? Hvor længe holdt det sig? Hvordan hjalp det dem?

Mange bliver stadigvæk "omvendt" ved evangeliske møder, vækkelsesmøder, o.l. De forsøger at "give" deres liv til Jesus Kristus. Ofte er de angerfulde over en eller anden skamfuld handling i deres liv — fortvivlet over tabet af en af deres kære — forvirret over økonomiske problemer — legemligt syge og lidende.

De mener det oprigtigt!

Som de fleste mennesker — higer de efter noget.

Men hvad opnår de? Hvordan bærer man sig ad med at give sig selv til Kristus — blive en sand kristen? Hvad indebærer det?

Er det blot en afgørelse man træffer — noget der udelukkende har med ens følelser at gøre? Eller er det en nøgtern, håndgribelig og praktisk handling — forbundet med livsførelse?

Den mest almindelige opfattelse

En kendt religiøs leder sagde engang: "Lad os først forstå hvad kristendom IKKE er. Den er IKKE *en bestemt måde at leve på.*"

Men hvad er det da at den nylig omvendte foretager sig som gør ham til en kristen? Den almindelige opfattelse er, at en følelse af anger og bedrøvelse over ens tidligere fejl og misgreb samt det at modtage Kristus — tilbede ham — er en oplevelse af frelse. Tusinder af mennesker som mener det ærligt og oprigtigt er forvisset om at de er kristne — sikre på at de er på vejen til evigt liv — mens de faktisk aldrig har taget selv det første skridt til at blive en sand kristen.

Læg mærke til hvad Bibelen i virkeligheden siger!

"Fra da af begyndte Jesus at prædike . . ." (Matt. 4,17). Jesus gav forelæsninger. Han bragte et budskab fra Gud Faderen — og dette budskab lå i det, han forkyndte. Hvad begyndte han med at sige til sine tilhørere? "OMVEND JER, thi Himmeriget [Guds rige, Mark. 1,15] er kommet nær" (Matt. 4,17). Jesu budskab var altså: "OMVEND JER"!

Og han mente det. Han mente virkelig omvendelse — ikke blot en sentimental følelse, en ekstatiske tilstand.

Gud siger: "Thi bedrøvelse efter Guds sind virker omvendelse til frelse, som ikke fortrydes; men *verdens bedrøvelse* virker død" (2 Kor. 7,10). Det Bibelen kalder "verdens bedrøvelse" er udelukkende menneskelig og fysisk — en fornemmelse eller følelse, som fører til død.

Hvad med Dem? Er DE klar over hvad forskel der er på den rent menneskelige følelse, som faktisk kan fremkalde gråd og tårer hos dem som "kommer frem til forbøn" under et vækkelsesmøde, og den bedrøvelse efter Guds sind som fører til virkelig sand omvendelse?

Jesus sagde: "... men hvis I ikke omvender jer, skal I alle omkomme på samme vis" (Luk 13,3,5).

I lignelsen om det mistede får og de "nioghalvfems," sagde Jesus: "Jeg siger jer: Således bliver der mere glæde i Himmelen over en synder, som omvender sig, end over nioghalvfems retfærdige, som ikke trænger til omvendelse" (Luk. 15,7).

Jesus gav os dette eksempel for at vise hvilken sjældenhed det er, når et menneske virkelig omvender sig.

Apostlene Peter, Jakob og Johannes og apostlen Paulus og andre, forkyndte det samme budskab som Jesus bragte fra Faderen. Da Peter stod frem og forklarede det overraskende som skete på pinsedagen i 31 e. Kr., sagde han: "Omvend jer og lad jer døbe hver især i Jesu Kristi navn til jeres *synders forladelse*, så skal I få Helligånden som gave" (Ap. G. 2,38). Senere sagde Peter: "Derfor fatter et andet sind og *vender om*, for at eders SYNDER må blive udslettede, for at vederkvægensens tider må komme fra Herrens åsyn" (Ap. G. 3,19; rev. overs. af 1907).

Foruden at modtage Jesus som ens personlige frelser, forlanges der noget mere af os. *Det* sagde Jesus.

Det at angre og omvende sig vil sige at FORANDRE sig. Deri ligger betydningen af ordet "omvende." Hvad går da denne forandring ud på?

Forandre, men hvad?

"Jeg er et helt andet menneske," sagde en tidligere storryger, "jeg har endelig givet rygningen op!" Denne mand følte sig som et forandret menneske, fordi han havde aflagt en dårlig vane. Men var han det virkelig?

Hvad er det egentlig at Kristus vil at vi skal forandre? Alene vor "opfattelse" af ham? Bør vi forandre vort "syn" på religion? Tilslutte os en anden kirke? Forandre vore skikke eller hvad?

Apostlen Paulus sagde det sådan: "Kødets attrå er jo fjendskab imod Gud, thi det bøjer sig ikke under Guds lov, og det kan heller ikke gøre det" (Rom 8,7). Menneskesindet er ens kødelige, naturlige sind — den normale og ganske naturlige måde at tage tingene på. Menneskesindet er det sind et hvert normalt menneske har FORUD for den *forandring*, som Kristus talte om. Paulus sagde videre: "... om nogen ikke har Kristi Ånd, så hører han ikke ham til" (Rom. 8,9). Lagde De mærke til det? Hvis et menneske ikke har Kristi Ånd, hører han ikke Kristus til — er derfor ikke en kristen.

Denne forandring Kristus taler om har altså noget at gøre med menneskets naturlige sind og Kristi Ånd. Læg mærke til et andet vigtigt skriftsted: "Så formaner jeg jer da, brødre! ved Guds barmhjertighed, til at bringe jeres legemer som et levende, helligt, Gud velbehageligt offer; dette er jeres åndelige gudsdyrkelse. Skik

jer ikke lige med denne verden, men lad jer forvandle gennem en fornyelse af jeres sind, så I må kunne skønne, hvad der er Guds vilje: det gode, velbehagelige og fuldkomne" (Rom. 12,1-2). Læs dette skriftsted igen — tænk over det.

Gud siger at vi må gennemgå fornyelse — en forandring — af SINDET.

Denne forandring af sindet er en forandring af den *menneskelige natur*.

Menneskenaturen er helt naturligt selvisk. Selvet er det som helt igennem motiverer den menneskelige natur. Selvbehaget — tilfredsstillelse af selvet — at kræve for sig selv — dét er det grundlæggende i menneskenaturen. Ja, De er overordentlig selvisk. Alle mennesker er selviske.

Og bag hvert enkelt menneskes selviskhed gemmer sig den virkelige grund til det hele: *forfængelighed! Tomhed!*

Idel forfængelighed, ALT er forfængelighed" (Præd. 1,2; Lindbergs overs.). Alle mennesker er forfængelige, hvad enten det er på den ene eller anden måde. Læg mærke til hvad Paulus siger: "Skabningen blev jo underlagt forfængeligheden — ikke frivilligt, men efter hans vilje, som lagde den derunder — dog med håb" (Rom. 8,20).

Et hvert menneske stræber efter at blive afholdt af andre — at have et godt omdømme, at blive accepteret i samfundet, set op til, respekteret, beundret og elsket af andre — alt dette er i sig selv forfængelighed.

Det er denne form for forfængelighed som får én til at udbryde: "Hvad vil mine venner dog sige?" eller "hvad vil *folk* dog tænke?"

Besnæret af verden

Det at være blevet opdraget i en verden hvor alt bedømmes ud fra andres meninger, gør at vi er stærkt påvirket af hvad vore venner, naboer og slægtninge mener. Vi domineres af den tid og det samfund vi lever i. Den standard der sættes og som accepteres af andre hvis billigelse vi higer efter, bliver standarden for vort eget liv. Hvis De er som de fleste andre, lever De på den måde som giver Dem størst sandsynlighed for den anerkendelse og anseelse, De higer efter. De er en del af denne verden. Deres liv følger denne verdens skikke, dens helligdage, dens handel ogandel, dens forlystelsesliv såvel som dens religiøse liv og iøvrigt

Med kristendoms bestemt li

"... thi alt kød havde fordærvet sin *vej* på jorden" — 1 Mos. 6,12.

"Hvis Gud er med mig og vogter mig på *den vej*, jeg skal vandre ..." — 1 Mos. 28,20.

"Følg altid *den vej* som Herren eders Gud har pålagt eder at gå ..." — 5 Mos. 5,33.

"Min fod har holdt fast ved hans spor, *hans vej* har jeg fulgt, veg ikke derfra" — Job 23,11.

"Vis mig, Herre, *din vej* ..." — Salme 27,11.

"Vort hjerte veg ikke fra dig, vore skridt forlod ej *din vej*." — Salme 44,19.

"For at *din vej* må kendes på jorden" — Salme 67,3.

"... hold mig i live ved *dit ord!*" — Salme 119,37.

"Her er *vejen*, I skal gå!" — Esaj. 30,21.

om forstås en ivsførelse

“I skal gå på alle *de veje*, jeg byder eder ...”
— Jer. 7,23.

“Hvis de [ikke-israelitiske folkeslag] da lærer
mit folks *veje* ...” — Jer. 12,16.

“Du har lært mig *livets veje* ...” — Ap. G. 2,28.

“Men Saulus, der stadig fnyste med trussel og
mord imod Herrens disciple, gik til ypperste-
præsten og bad ham om breve til synagogerne
i Damaskus, for at han, hvis han fandt nogen,
mænd eller kvinder, som holdt sig til '*vejen*'
...” — Ap. G. 9,1-2.

“... og fremstillede '*Guds vej*' grundigere for
ham” — Ap. G. 18,26

“Men da nogle forhærdede sig og ikke ville lade
sig overbevise, men talte ondt om '*vejen*' i
forsamlingens påhør ...” — Ap. G. 19,9.

“Men dette bekender jeg for dig, at jeg følger
den 'vej', som de kalder et parti, og tjener vor
fædrene Gud ...” — Ap. G. 24,14.

“Nu udsatte Feliks sagen, da han vidste ret god
besked om '*vejen*' ...” — Ap. G. 24,22.

samfundets mange accepterede former og standarder som tilsammen udgør denne "verden."

De fleste er besnæret af alt dette — fanget af konformitet af flertallet — som får, følger de blindt hvor samfundet leder dem, uden at spørge hvorvidt det er rigtigt eller forkert, blot det er hvad alle andre gør.

Nogle har bemærket denne trang til konformitet og har gjort oprør.

Men hvis disse non-konformister, disse oprørere ville vedkende sig det, måtte, de indrømme at deres rebellen imod konformitet kun er et spørgsmål om at slutte sig til [konformere] en anden gruppe **FORSKELLIG** fra den tidligere. Hippierne som påstår at de ikke accepterer det etablerede samfund, viser ved deres påklædning at de ved at tage afstand fra samfundet overgiver sig til en anden samfundsgruppe, som et klart tegn på deres ny konformitet. Ved at bilde sig selv ind at de "flygter" fra det etablerede samfund, gør de sig selv til slaver af et nyt etableret "samfund."

Det er for at befri os fra disse samfundets og traditionens bånd at Jesus kalder os til at *drage ud* fra denne verden.

Udvalgt af Kristus af denne verden

Jesus sagde: "Mit rige er **IKKE** af *denne verden*" (Joh. 18,36). Han bragte bud fra Gud Faderen om et bedre rige — et verdensherskende Guds rige. Da Kristus som menneske vandrede her på jorden, talte han til sine disciple om et snart kommende verdensstyre, som ville erstatte og fortrænge et hvert opponerende menneskeligt styre og herske over denne verden (Åb. 2,26-27).

Hans bøn for sine disciple var at de måtte blive bevaret fra verden — "jeg beder for dem; jeg beder ikke for verden, men for dem, som du har givet mig; thi de er dine" (Joh. 17,9).

Vidste De at Jesus faktisk sagde, at en sand kristen ville blive hadet af hans tidligere venner og slægtninge i denne verden?

Bemærk hvad han sagde.

"Når verden *hader* jer, så skal I vide, at den har hadet mig før jer. Var I af verden, så ville verden elske sit eget; men fordi I *ikke er af verden*, men jeg har udvalgt jer af verden, derfor *hader* verden jer" (Joh. 15,18-19).

Jesus sagde, at medlemmer af Deres egen familie ville begynde at se ned på Dem, hvis De virkelig begyndte at adlyde ham.

“Mener I, at jeg er kommen for at bringe fred på jorden? Nej, siger jeg jer, tværtimod splid. Thi fra nu af skal fem i ét hus være i splid indbyrdes, tre mod to, og to mod tre” (Luk. 12,51-52).

Hvis De *virkelig følger i Kristi fodspor* — lever som han levede, gøre som han gjorde — holde Guds lov som han gjorde det — vil denne verden, ja selv Deres tidligere, nærmeste venner og slægtninge, begynde at modvirke Dem og forfølge Dem.

“Da nu Kristus har lidt i kødet, skal også I væbne jer med det samme sind... Thi det er nok, at I tidligere har gjort hedningernes vilje... Derover *undrer de sig* nu og *spotter jer* [Deres tidligere bekendtskaber som De fulgte i denne verden], når I ikke med de andre styrter jer ud i den samme strøm af udsvævelser” (1 Pet. 4,1-4).

Læg mærke til hvordan Gud ønsker at lægge alle kristne stærkt på sinde, at de afskærer sig fra enhver forbindelse med denne syndige verden: “Elsk IKKE verden, ej heller det, der er i verden! Hvis nogen elsker verden, *så er Faderens kærlighed ikke i ham*. Thi alt det, der er i verden, kødets lyst og øjnenes lyst og pral med jordisk gods, er ikke af Faderen, men af verden. Og verden forgår og dens lyst; men den der *gør Guds vilje, bliver til evig tid*” (1 Joh. 2,15-17).

Alle sande kristne er naturligvis nødt til at leve i verden (Joh. 17,15). Og selv når de fuldt adlyder Gud — ikke skikker sig lige med denne verden — bør de stræbe efter at holde fred med alle mennesker (Rom. 12,18). Og hvis en kristen er uenig med en anden om noget, bør han være det uden at skabe uenighed.

Gør op hvad det vil koste Dem

I Lukas' 14. kapitel advarer Jesus indtrængende enhver vordende kristen om at gøre op hvad det koster at blive en sand Kristi efterfølger. Ved de masse møder og vækkelsesmøder der holdes, og hvor folk anmodes om at “tage det afgørende skridt,” hvor mange får da at vide, hvad pris der er tale om og at de bør gøre op hvad det koster?

Får de at vide hvad det virkelig drejer sig om? Får de at vide hvordan de skal give sig selv til Gud — HVORDAN de skal tjene Kristus — hvad de skal foretage sig — hvad det betyder? Får de at vide at de må skille sig ud fra denne verden — ikke skikke sig lige med den?

Nej, det gør de bestemt ikke.

Mange ledes til at “modtage Jesus i dag” — i et øjeblik

følelse af anger eller samvittighedsnag over tidligere fejltrin. Men de fleste har ikke den mindste anelse om hvad det faktisk vil sige at blive en kristen.

Hvad er prisen?

Husker De hvad Jesus sagde, man må *gøre* for at blive en kristen?

“Ikke enhver, der siger til mig: ‘Herre, Herre!’ skal komme ind i Himmeriget [Guds rige] men den, der *GØR* min himmelske Faders vilje” (Matt. 7,21). Omvend jer, og *gør* Guds vilje, sagde Jesus.

Guds vilje er klart udtrykt i hans Ord. “. . . dit ord er sandhed” (Joh. 17,17). Det er sandheden, Guds Ord, der vil *gøre* os fri.

Her er da hvad det virkelig vil koste at blive en sand kristen og en Guds søn, avlet af ham.

Det vil koste Dem livet!

Bogstavelig talt!

Chokerer det Dem? Måske, med mindre De opfatter det som en religiøst betonet frase som ligeså godt kunne siges: “Giv dit hjerte til Herren” eller noget lignende sentimentalt.

Guds Ord siger os at vi bogstaveligt må give vort liv for Kristus.

“*Omvend jer* og lad jer døbe hver især i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave” (Ap. G. 2,38).

Efter at være nedbrudt, og efter at Deres egen vilje er bleven fuldstændig tilintetgjort; når De væmmes ved Dem selv — afskyr Deres handlinger, Deres egen livsførelse, Dem selv, hvilket vil sige den forfængelighed De besidder — *da* er det at De bør døbes.

En forandring af sindet

Apostlen Paulus var en sand kristen. Han havde Guds Ånd, Helligånden, som loves enhver som er villig til at ofre sit liv, overgive sig og lade sig døbe, og som vil komme til Guds nådes trone — sagtmodig, som et lille barn. Paulus sagde: “Med Kristus er jeg korsfæstet, og det er ikke længere mig, der lever, men Kristus lever i mig; og det liv, jeg nu lever i kødet, det lever jeg i troen på Guds Søn, som elskede mig og gav sig selv hen for mig” (Gal. 2,19-20).

Efter omvendelse og dåb som symboliserer begravelsen af

vort gamle kødelige jeg som tidligere var fjendtligt indstillet over for Gud, indgydes Helligånden i os og en forandring af sindet begynder at finde sted. Vore tanker og hele færdsel bliver *motiveret* af Jesus Kristus — han lever sit liv *i os*. Og han gør det ved Helligåndens kraft.

Dette er for de fleste mennesker en stor gåde — det er ikke desto mindre nødvendigt. Guds Ånd må indgydes i vort sind for at vi kan begynde at *forandre* det, blive villige, ydmyge og *lydige* mod Gud, hvor vi før hen var fjendtlighedsindede, modstridende, vrede og bitre imod vor Skaber.

Modtagelsen af Guds Ånd som skal hjælpe os med at *forandre* menneskenaturen, er i virkeligheden modtagelsen af en kraft udefra — vi bliver *undfanget* som hans sønner.

En helt anden indstilling

Som en sand kristen vil De ikke længer blindt kunne følge denne verdens sæder og skikke. De vil i stedet begynde og spørge: "Hvad er Guds vilje, hvad siger Gud til det?" De vil begynde at gennemgå Bibelen for at lære Guds vilje at kende.

Deres livssyn, Deres indstilling vil efterhånden blive lig Kristi. De vil begynde at sige, som han sagde: "...dog ikke, som *jeg* vil, men som *du* vil."

Hvor De tidligere bare "fulgte flokken" hvad angår selskabs- og forlystelseslivet og metoder indenfor forretningslivet, begynder De nu at stille spørgsmål om sådanne metoders retskaffenhed. De finder det nødvendigt først at vide hvad Guds vilje er angående en sådan praksis.

Dette er definitionen på en kristen.

Den kristne lever af hvert Guds ord.

"Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, som udgår af Guds mund" (Matt. 4,4). Det sagde Deres Frelser. Men lever de fleste bekendende kristne virkelig af hvert Guds ord?

Nej! De fleste som kalder sig kristne ved ikke hvad selv en ubetydelig del af Guds Ord siger. Og det fordi de simpelt hen ikke læser Bibelen eller begynder at leve efter Guds Ord, men godtroende accepterer hvad andre siger og tror.

Hvad betydning det har for Dem

En kristen er altså et menneske Gud har sejret over — et menneske hvis egen kødelige vilje er blevet brudt. En kristen er

klar over at han har syndet. Synd er en hvilken som helst handling der strider imod Guds lov (1 Joh. 3,4). Den kristne bønfalder da Gud og beder ham om tilgivelse for sine synder, og for fritagelse for den straf som hver eneste synd medfører, nemlig døden (Rom. 6,23). I tro modtager han Guds løfte om tilgivelse ved at acceptere Kristi offer for synd — hans død i vort sted. Den kristne bliver derpå døbt, hvilket tilkendegiver for Gud at han virkelig mener det.

Efter omvendelse og dåb som Gud forlanger, forventer han da at Gud vil holde sit løfte og give ham Helligånden.

FØRST DA, OG IKKE FØR, BLIVER ET MENNESKE EN SAND KRISTEN.

Først da kan den kristne begynde at praktisere kristenlivet — leve det samme liv som Kristus levede. “Den, der siger: ‘Jeg kender ham’, og ikke holder hans bud, han er en løgner, og i ham er sandheden ikke” (1 Joh. 2,4). “Den, der siger, at han bliver i ham [er en kristen] han er også selv skyldig at vandre [leve] således, som HAN [Kristus] vandrede” (1 Joh. 2,6).

En sand kristen som virkelig har angret sin synd, vil LEVE som Kristus levede. Han vil holde Guds love, være lydige imod ham i alt, og modtage den overvældende glæde og velsignelse dette medfører.

“Thi dertil blev I kaldet, fordi også Kristus led for jer og efterlod jer et forbillede, for at I skal gå i hans fodspor” (1 Pet. 2,21).

Ransag Dem selv!

Læs disse skriftsteder i Bibelen. Mange mennesker tror at de allerede er “frelst” og at de allerede er hæderlige kristne. “Derfor skal den, der mener at stå, tage sig i agt, at han ikke falder!” (1 Kor. 10,12).

Husk på at: “Jer selv skal I ransage, om I er i troen’ jer selv skal I prøve! Mærker I ikke på jer selv, at Jesus Kristus er i jer? ellers står I ikke prøve” (2 Kor. 13,5).

Tjen Kristus — adlyd Kristus — lev som han levede, følg ham, efterlign ham!

Det er hvad det betyder at være en sand kristen.

Tredje kapitel

Bør De døbes?

“**O**MVEND JER!”, råbte evangelisten forpustet og svedende til en skare ivrige tilhørere på et gadehjørne i Brooklyn i New York.

Det var en brændende varm dag. Luften var mættet. Hedeølger fra asfalten slog tilhørerne i ansigtet. Evangelistens hæse stemme lød mere og mere anspændt og intens og tilhørerskaren begyndte at røre på sig.

Endelig hørttes en oprømt røst, et angerfuldt råb om overgivelse. Andre kom ivrigt frem — med tårer løbende ned ad kinderne, sved og støv i ansigtet, henrevet, båret oppe af en bølge af menneskelige følelser.

De blev alle døbt — på stedet.

Hvordan?

Der var i forvejen fra evangelistens side indhentet tilladelse fra brandvæsenet til at tage den nærmeste brandhane i anvendelse. Han sprøjtede hele gruppen — med en brandslange!

Men var det dåb?

Billedet skifter

Samme søndag i kirken stod et velklædt og kultiveret ungt par andægtigt og stolt foran præsten med deres førstefødte i armene.

Højtideligt stænkede præsten lidt vand over det lille barns hoved. Babyen var nu døbt.

Var dette dåb?

Billedet skifter igen. I en anden kirke forrettes der dåb. I vandtætte dragter og sorte kjortler går præsten sammen med

dåbskandidaterne ned i dåbsbassinet. Han holder dem mens de baglængs neddyppes i vandet.

Er det den rette måde at blive døbt på?

Alt imens og uden nogen af disses viden herom, bliver andre døbt på et afsides sted langt uden for byen. I en ilter strøm døber en præst en del unge mennesker, idet han ligeledes begraver dem fuldstændigt i vandet. Men han skyer tanken om et dåbsbassin, det må efter hans mening gøres i strømmen.

Var denne dåb den rigtige, fremfor de andres?

Det er altså muligt at blive overhældt med vand, oversprøjtet, bestænket, begravet, neddyppet — undertiden inde, undertiden ude. Babyer bestænkes eller får tre håndfulde vand over hovedet. Voksne må nu og da vise tegn på omvendelse. Undertiden døbes nogle ved blot at bekende Kristus som Frelser — ingen omvendelse er nødvendig. I andre kirker er der overhovedet ingen dåb.

Det hele synes som én stor forvirring.

Ved nogen faktisk hvilken af disse måder, der er den rigtige? Gør det i og for sig nogen forskel — ja, om man overhovedet bliver døbt?

Hvorfor denne forvirring?

En verden i religiøs forvirring

Jesus Kristus sagde at sådan ville det blive.

Han advarede os om at vi ville komme til at leve i en verden som bogstavelig talt var én stor forvirring, religiøst set. Han sagde: "Agt vel på, at ikke nogen skal føre jer vild. Thi mange skal komme i mit navn og sige: 'Jeg er Kristus;' og de skal føre mange vild" (Matt. 24,4-5). Læg mærke til hvad Kristus sagde, at MANGE ville blive ført vild, og at mange ville komme "i mit navn," hvilket vil sige, benytte sig af Jesu Kristi navn som var de bemyndiget af ham.

Han sagde: "Og mange falske profeter skal fremstå og føre mange vild" (Matt. 24,11).

I betragtning af det sammensurium af konflikter, splittelser, opdelinger, argumentationer, individuelle fortolkninger og personlige filosofier som udgør vor vestlige verdens kristendom, må det være en absolut kendsgerning at det Jesus forudsagde, er sket i bogstavelig forstand!

Der er i dag i den vestlige verden mere end to hundrede forskellige, anerkendte trossamfund af hvilke de fleste påstår at

de har Bibelen som rettesnor — og yderligere andre afvigelser, splittelser og uafhængige "organisationer" som udgør mere end fire hundreder indbyrdes afvigende kirkesamfund i den vestlige kristne verden.

Har de alle ret?

De fleste vil være tilbøjelige til at sige: "Ja, men de kan da ikke alle være forkert underrettet!"

Men hvorfor ikke?

Jesus Kristus sagde at det store flertal ville være det.

Ingen ville tænke på at spørge: "Men hvordan er det muligt at disse mange kirkesamfund alle kan have ret?" Den kendsgerning at der er så mange forskellige synspunkter, beviser faktisk at ikke alle har ret.

Det dilemma den enkelte befinder sig i er altså hvordan han kan finde ud af hvem der har ret, og hvordan han kan forvisse sig herom.

Husk på hvad apostlen Paulus sagde: "Prøv alt, hold fast ved det gode" (1 Tess. 5,21). Paulus lærte jøderne i Berøa som var "... mere retsindige end de i Tessalonika, de tog imod ordet med al god vilje og granskede daglig skrifterne, om dette forholdt sig således" (Ap. G. 17,11).

Glem ikke at: "Den hele Skrift er innblest av Gud og nyttig til lærdom, til overbevisning, til retledning, til optuktelse i rettfærdighed" (2 Tim. 3,16; norsk overs.).

Det er derfor vi vedblivende siger — tro ikke os, medmindre, eller indtil De selv har forvisset Dem om, at det vi siger stemmer med Bibelen.

De bør omhyggeligt forvisse Dem om hvad virkelig sand dåb er — ved at studere de skriftsteder i Bibelen som vedrører dette emne.

Dåben PÅBUDT af Kristus

Jesus Kristus blev døbt. Dåben er som vi senere skal se, et ydre tegn på at vi har begravet det gamle menneske [ens tidligere liv] og er opstået til et nyt og anderledes liv. Dåben er påbudt som et ydre tegn på ens anger og villighed til at overgive ens liv fuldstændigt til Gud — begrave ens gamle "jeg."

Jesus var helt uden synd. Han behøvede ikke at blive døbt efter omvendelse fra synd — men alene fordi "... Kristus led for

jer [os] og efterlod jer [os] et forbillede, for at I [vi] skal gå i hans fodspor" (1 Pet. 2,21). Kristi dåb blev altså et forbillede for alle sande kristne.

"Derefter kommer Jesus fra Galilæa til Johannes ved Jordan for at døbes af ham. Men Johannes ville hindre ham i det og sagde: 'Jeg trænger til at døbes af dig, og du kommer til mig!' Da svarede Jesus og sagde til ham: 'Lad det nu ske; thi således bør vi opfylde alt, hvad ret er.' Så giver Johannes efter. Men da Jesus var blevet døbt, steg han straks op af vandet, og se, Himlene åbnedes, og han så Guds Ånd dale ned som en due og komme over ham. Og se, der lød en røst fra Himlene, som sagde: 'Denne er min Søn, den elskede; i ham har jeg velbehag.'" (Matt. 3,13-17). Læg mærke til at Jesus sagde: "Lad det nu ske; thi således bør vi opfylde alt, hvad ret er." Johannes var klar over at Jesus ikke behøvede at blive døbt, men at det snarere var ham som behøvede det.

Jesus satte os et EKSEMPEL til efterfølgelse.

En dåb

Da Peter prædikede på pinsedagen i 31 e.Kr., sagde han: "Omvend jer og lad jer døbe hver især i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave" (Ap. G. 2,38). Senere sagde han: "Fat derfor et andet sind og vend om, så jeres synder må blive udslettede, for at husvalestiderne [vederkvælgelsens tider] må komme fra Herrens åsyn..." (Ap.G. 3,19-20). Mange var bragt til troen på grund af de fantastiske mirakler de havde set, samt den utrolige kendsgerning at Jesus Kristus var opstanden. Endvidere, "... de, som nu tog imod hans ord, blev døbt; og på den dag blev der føjet omtrent tre tusinde sjæle til" (Ap.G. 2,41). Læg mærke til at det første de gjorde *efter* at have oplevet virkelig anger og omvendelse var at blive døbt.

Paulus skrev til Efeserne: Der er "et legeme [den sande Guds kirke] og én Ånd, [Guds Ånd, Helligånden] ligesom I også blev kaldet til ét håb ved jeres kaldelse, én Herre, én tro, [sand lære] ÉN DÅB, én Gud, alles Fader, som er over alle, gennem alle og i alle!" (Ef. 4,4-6).

Altså er der én dåb — kun én gyldig, korrekt og retmæssig dåb ifølge Guds inspirerede Ord.

Der findes ikke to eller tre metoder, ikke flere forskellige måder det kan gøres på — den ene "lige så rigtig som den anden."

Gud overlod det ikke til menneskene selv at finde på et eller andet dåbsritual og derefter knytte det til Kristi navn — kalde det kristent.

Gud lader os ikke selv bestemme hvordan vi bør tilbede ham, men snarere OM vi vil gøre det på den måde han som vor Skaber, anviser os. Hvad forstår vi da ved "én dåb"?

Hvad dåb virkelig er

Det græske ord *baptizo* betyder at neddykke, begrave, sænke under vandet. Dette ord kan på ingen måde betyde andet end fuldstændig neddykning.

Gud kunne nemt have set til at et andet ord end det græske ord *baptizo* var blevet anvendt vedrørende dette vigtige emne, havde det ikke været hans vilje så fuldstændigt at illustrere den TREFOLDIGE betydning af dette begreb: RENSELSE, BEGRAVELSE og OPSTANDELSE (Rom. 6,4-5).

Tag for eksempel ordene *ekcheo*, *proscheo* og *katacheo*; disse har alle samme rod, *cheo*, som betyder at HÆLDE UD — udgyde. De benyttes i forbindelse med Guds Ånd, Guds vredes skåle, en krukke med kostbar salve (se Ap.G. 2,17-18; Åb. 16,1-4; Matt. 26,7 og Mark. 14,3). I nogle kirker bruger man at hælde vand over hovedet på den som skal døbes, det tror man så er hvad Gud mener med *baptizo*.

Et andet græsk ord, *rantizo*, benyttes i Heb. 9,13; 9,21; 12,24 og 1 Pet. 1,2, hvor det betyder at STÆNKE eller BESTÆNKELSE — den betydning ordet altid har. Bestænkelse (*rantizo*) er for nogle kirkers vedkommende det man forstår ved dåb (*baptizo*). Men disse to ord udtrykker simpelt hen ikke det samme. De er af vidt forskellig betydning.

Når det græske ord *baptizo* benyttes i Skriften, er der altid tale om fuldstændig neddykning. *Baptizo* kan ikke gengives med det danske ord "stænke" eller "bestænke." Det kan imidlertid betyde at bade eller at vaske sig, men altid ved NEDDYKNING i vandet.

Læg igen mærke til eksemplet i Mattæus 3,13-17. Jesus mødte Johannes ved floden Jordan. Men hvorfor der? Hvis Jesus havde haft i tankerne at autorisere "bestænkelse" af små børn eller at "hælde" vand over hovedet på én, hvorfor kom kan så hele vejen

til Jordan floden? Bemærk: "Men da Jesus var blevet døbt, steg han straks op *af* vandet" (Matt. 3,16). Hvad var Jesus i vandet for, hvis han ønskede at eksemplificere en metode som den at bestænke eller overhælde med vand?

Læg mærke til beretningen i Markus Evangeliet: "Og det skete i de dage, at Jesus kom fra Nazaret i Galilæa. Og han blev døbt [også her betyder det græske ord dyppe, begrave i vand] af Johannes i Jordan. Og straks, da han *steg op af* vandet, så han himlene skilles ad, og han så Ånden dale ned over sig som en due" (Mark. 1,9-10). Læg endvidere mærke til at forrettelse af omvendte, troendes dåb nødvendigvis RIGELIGT med vand, ikke blot et par håndfulde: "Derefter drog Jesus og hans disciple ud i Judæas land; dér opholdt han sig sammen med dem og døbte [læs Joh. 4,2; 'dog var det ikke Jesus selv, der døbte, men hans disciple']. Men også Johannes døbte i Ænon nær ved Salem, *fordi der var* RIGELIGT MED VAND dér; og folk kom derhen og lod sig døbe" (Joh. 3,22-23).

Johannes havde valgt dette sted fordi der her var vand nok til at forrette dåb! Dåben er altså en fuldstændig neddykning i vand som tegn på at man begraver sit gamle "jeg."

En fuldstændig begravelse

Har De nogen sinde været til en begravelse hvor man lod den døde ligge ovenpå jorden med et par håndfulde jord strøet over sig? Naturligvis ikke. Det ville være fuldkommen latterligt og i strid med sundhedsvæsenets love — imod al sund fornuft.

At blive "begravet" i vand har en dyb åndelig symbolik som afspejler den faktiske bogstavelige begravelse af ens gamle "jeg" — én selv således som man har været — og opstandelsen til et nyt "jeg" — nu overvundet af Gud, overgivet til ham, ydmygt som et lille barn, lydigt og tillidsfuldt mod Herren som ens levende Frelser.

"Eller ved I ikke, at alle vi, som blev døbt til Kristus Jesus, blev døbt til hans død? *Vi er altså begravet med ham ved dåben til døden*, for at, som Kristus blev opvakt fra de døde ved Faderens herlighed, således skal også vi LEVE [vandre i] ET HELT NYT LIV. Thi er vi sammenvoksede med ham ved en død, der ligner hans, skal vi også være det ved en opstandelse, der ligner hans. Vi ved jo, at vort gamle menneske er blevet korsfæstet med ham, for at

det syndige legeme [én selv i ens tidligere liv] skulle miste sin magt, så vi ikke mere skulle trælde for synden" (Rom. 6,3-6).

Paulus forklarede dette nærmere da han sagde: "Jeg levede engang uden lov [uden viden om loven], men da budet kom [han forstod nu hvad synd var], levede synden op [han så klart hvor stor en synder han var] og jeg døde" (Rom. 7,9). Paulus sagde videre: "Thi da synden fik en anledning ved budet [synden blev i lys af Guds lov åbenbar for det den er], bedrog den mig og dræbte mig ved det. Altså [fordi Guds lov viste ham at han var en synder] er loven vel HELLIG, og budet HELLIGT og RETFÆRDIGT og *godt*" (Rom. 7,11-12).

Dåben er da et symbol på BEGRAVELSE. Apostlen Paulus sagde: "Med Kristus er jeg korsfæstet, og det er ikke længere mig, der lever, men Kristus lever i mig; og det liv, jeg nu lever i kødet, det lever jeg i troen på Guds Søn, som elskede mig og gav sig selv hen for mig" (Gal. 2,19-20).

Gud inspirerede Paulus til at sige: "Så formaner jeg jer da, brødre! ved Guds barmhjertighed, til at bringe jeres legemer som et levende, helligt, Gud velbehageligt offer; dette er jeres åndelige gudsdyrkelse. Skik jer ikke lige med denne verden, men lad jer forvandle gennem en fornyelse af jeres sind, så I må kunne skønne, hvad der er Guds vilje; det gode, velbehagelige og fuldkomne" (Rom. 12,1-2). Den der har virkelig oplevet sand omvendelse, vil bogstaveligt give sig selv til Gud. Et sådant menneske vil anse sig selv for død hvad synden angår, men *i live* for Gud og for hans Søn Kristus Jesus. "Lad derfor ikke SYNDEN [og synd er lovbrud — 1 Joh. 3,4] have herredømmet i jeres dødelige legeme, så I lyder dets lyster" (Rom. 6,11-12).

Husk på at "syndens løn er døden" (Rom. 6,23).

Da ALLE har syndet (Rom. 3,23) og fattes Guds herlighed — og da syndens løn er døden, og synd er det samme som overtrædelse af Guds lov (1 Joh. 3,4) — er dåben et symbol på denne død.

Og dåben er blot et symbol!

Kristus døde i vort sted! Vi behøver ikke at dø!

Men vi må derimod symbolisere det "gamle menneskes" død ved symbolsk at blive begravet under vand i dåben. "Thi er vi sammenvoksede med ham ved *en død, der ligner hans*, skal vi også være det ved en opstandelse, der ligner hans. Vi ved jo, at vort gamle menneske er blevet korsfæstet med ham, for at det

syndige legeme skulle miste sin magt, så vi ikke mere skulle trælde for synden” (Rom. 6,5-6).

Selv om Kristus døde for vore synder, forlanger han ikke desto mindre at vi følger hans eksempel og hans befaling, idet vi symbolsk gennemgår korsfæstelsen og begravelsen af vårt gamle “jeg” ved at blive begravet i vand, og derpå straks blive oprejst som ved en opstandelse for at leve på en ganske anderledes måde.

Denne “måde” at blive døbt på er den eneste gyldige efter Bibelen — en hvilken som helst anden metode er i absolut modstrid med Guds inspirerede Ord, og følgelig ugyldig.

Det må i sandhed være en sviende parodi for Gud at være vidne til det komediespil der gøres af en så dybt personlig og absolut alvorlig begivenhed som dåben af en angrende synder er — en handling som symboliserer død og begravelse af ens gamle “jeg” og som er et ydre tegn på fulstændig anger og omvendelse.

I hvis navn?

Nogle fastholder at vi må døbes i Jesu navn alene. Andre siger at det bør gøres i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Hvem har ret?

Bibelen efterlader ingen tvivl. I Apostlenes Gerninger 2,38 bliver dette udtrykkelig forklaret: “...lad jer døbe hver især i *Jesu Kristi navn*...” Hvad betyder det når politiet arresterer én “i lovens navn,” eller når kongens foged tilkaldes og handler “i kongens navn”? Det må åbenbart betyde at den pågældende handling bliver udført i henhold til gældende *lov* og *myndighed* [regeringens eller kongens].

Den som udfører dåben må derfor være *bemyndiget* af Kristus; en sand Kristi tjener, udvalgt af ham. Vi skal senere i dette kapitel komme ind på, hvem De bør henvende Dem til angående dåb.

Men læg nu mærke til hvad vi yderligere er påbudt angående dåben: “Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn” (Matt. 28,19). Den nylig omvendte bliver i virkeligheden en Guds søn — tilsluttes Guds Familie. Han må derfor døbes i denne families navn.

Hvornår bør dåben finde sted?

Svaret på dette spørgsmål burde være åbenbart set på baggrund af de skriftsteder vi allerede har gennemgået.

Da dåben er et udvortes tegn på anger og omvendelse og på vor villighed til at begrave vort gamle jeg, siger det sig selv at dåben IKKE er for små børn.

Dåben symboliserer aflæggelsen af ens syndige liv. Den symboliserer død og begravelse af det "gamle jeg." Den er *ikke* en eller anden "magisk formular" som skaffer én Guds "store nåde." Dåben er *ikke* et hemmeligt rituel som gør én til medlem af en kirke. Dåben er *ikke* tre håndfulde vand over hovedet på en baby ved fødslen.

Det er kun yderst sjældent at en teenager på 16-17 er rede til at blive døbt. Det er imidlertid sket at et ungt menneske i denne alder er kommet dertil, hvor han eller hun virkelig angrede sit tidligere liv, men det hører til sjældenhederne.

Dåben bør efterfølge en oprigtig og fuldstændig omvendelse til Gud, og en fuldkommen tro på Jesu Kristi blod. Kun en voksen — én som virkelig kan "beregne omkostningerne" — burde overveje dåb.

Hvad med Dem?

Men hvad med Dem? Er De blevet døbt? Og skete det på den måde Gud har befaleet? Blev De virkelig omvendt først? Vidste De hvad omvendelse var? Og hvad De burde angre? Vidste De hvad synd i virkeligheden er ifølge Bibelen? Angrede De dybt Deres tidligere liv, den måde hvorpå De levede i privatlivet, i forretningslivet, i familielivet? Væmmes De så fuldstændig ved Dem selv — Deres natur og væremåde, Deres måde at udtrykke Dem på, Deres sæder og skikke — at De simpelt hen ikke kunne fordrage Dem selv?

Var det for Dem blot en indre stemningsbetonet følelse, eller forstod De fuldt ud at De måtte overgive Dem i fuldkommen lydighed til Gud og hans lov? Kom De virkelig til Kristus i betingelsesløs overgivelse og opgivelse at Deres tidligere oprør imod Guds veje? Angrede De oprigtigt at De havde fulgt denne verdens veje?

Forstod De fuldt ud at De blev begravet i dåben, og at Deres "ny jeg" skulle opstå? Beregnede De omkostningerne før De blev døbt? Var De klar over hvad det ville koste Dem? Læs Lukas 14,25-33.

Måske er De som så mange andre som har skrevet til os. De "øjner" mange nye sandheder når de læser Ambassador College

publikationer. De nikker samstemmende til meget af det de hører udsendt over programmet, *The WORLD TOMORROW*, i radio og på tv. Måske blev de "døbt" for mange, mange år siden. Det kunne være sket ved et teltmøde, et vækkelsesmøde, eller de kunne være blevet barnedøbt i kirken. Det står klart for disse at ingen særlig dramatisk forandring fandt sted i deres liv, da de blev "døbt," men de føler sig ikke desto mindre "tilfredsstillet," nu da de har opdaget "nye sandheder" på vejen.

Men ALT DETTE ER IKKE NOK! Husk på at tro uden lydighed ikke er nok for at komme ind i Guds rige. Selv de onde ånder [dæmonerne] tror og skælver (Jak. 2,19).

Satan er alle tiders største "fundamentalist." Han tror at Jesus er Kristus. Han ved at Jesus blev født af en jomfru; at han blev fristet, forhørt og korsfæstet; at han opstod fra de døde og steg til himmels, hvor han sidder ved Gud Faderens højre hånd, og hvorfra han skal komme igen. Satan tror på alt det som er nødvendigt for frelse. Han ved at det er sandt — men han nægter at adlyde!

Tro i forbindelse med lydighed er nødvendig for at arve Guds rige. Hvad med Dem? Er De helt ærlig med Dem selv?

For dem som er blevet døbt tidligere eller som har haft en "religiøs oplevelse," rejser sig ofte det vanskelige spørgsmål: "Hvad skal jeg gøre, bør jeg *døbes igen?*"

Gendåb i Det ny Testamente

Helt tilbage i den tidlige nytestamentlige kirkes dage finder vi eksemplet om Apollos. Han var en ivrig og glimrende taler, men hans nidkærhed overgik til at begynde med hans visdom og indsigt. Han gentog visse ting han havde hørt om det Jesus og Johannes Døber prædikede. Han prædikede selv det samme og overbeviste mange om dettes værd. De som hørte det blev døbt, idet de troede på det budskab han bragte dem.

Men da Guds apostel kom for at udspørge dem som Apollos havde lært og instrueret, opdagede han at noget væsentligt manglede i Apollos' lære. Apollos havde intet lært dem om Helligånden — om Guds sind, hans kraft og den Ånd, han giver os som hans undfangede sønner, så vi må have kraft til at overvinde vore menneskelige tendenser. Ikke alene opdagede Paulus at ingen af disse havde modtaget Helligånden, men de vidste ikke engang hvad Helligånden var. Og der er i vor tid

overraskende mange, som viser en lignende mangel på fundamental viden, så absolut nødvendig for frelse.

Apollos selv måtte yderligere instrueres. Det blev han af et par nidkære medlemmer i Guds kirke, og af kirkens præster. Og de som Apollos havde prædikeret for behøvede ligeledes yderligere oplæring; dette blev besørget af Guds præsteskab hvorefter alle blev gendøbt! (Læs selv denne beretning i Apostlenes Gerningers 19. kapitel.) Hvis De befinder Dem i samme situation, er det muligt at De bør overveje at blive gendøbt.

På en ensrettet vej

Hvad enten De nu selv er klar over det eller ej, så befinder De Dem på en ensrettet vej. Der er ingen mulighed for at vende om, ingen sidegader, ingen afkørsel. De er på Deres livs rejse i Deres nuværende fysiske liv. Som et selvstændigt, tænkende individ med Deres individuelle måde at se tingene på — Deres venner, familie, bekendtskaber og hele livsførelse — er De på vej hen imod en betydningsfuld og afgørende dag.

De nærmer Dem en større tværvvej! Forude på den ensrettede vej De befinder Dem, er der et større vejkryds med mulighed for afkørsel fra vejen. De må vælge — "... jeg har forelagt eder livet og døden, velsignelsen og forbandelsen. Så VÆLG da LIVET..." (5 Mos. 30,19).

Begynder De at få øjnene op for Guds sandheder, og er De klar over at De har syndet (Rom. 3,23), at synd er lovbrud (1 Joh. 3,4) og at De derfor som lovovertreder fortjener døden (Rom. 6,23) — så er tidspunktet kommet hvor Gud kalder Dem til omvendelse. Det er denne afkørsel fra vejen, De uundgåeligt nærmer Dem. Det er det tidspunkt i Deres liv som Gud den Almægtige vil holde Dem til regnskab for hvad angår den kostelige viden, De har modtaget. Gud vil en dag spørge Dem: "Hvad gjorde De med den viden, De modtog?" Hvad vil De svare?

Råd og vejledning om dåb

For dem som forstår hvor nødvendigt det er at have deres synder udslettet ved Jesu Kristi blod — som indtrængende ønsker Guds tilgivelse og som vil begynde at adlyde ham — betingelsesløst — for dem er der gode nyheder.

Worldwide Church of God [Guds kirke] har præster i mange lande verden over. De er altid rede til at vejlede Dem besvare

Deres spørgsmål — hjælpe Dem med ethvert åndeligt problem, De måtte have — ja, endda døbe dem som er rede til det.

Det er vort privilegium at hjælpe Dem — at være Dem til tjeneste. De bliver ikke udsat for noget uønsket besøg, men hvis De personligt anmoder om det, skal vi gerne aflægge Dem et besøg.

Der er sikkert mange som på grund af deres tidligere dåb, spekulerer over hvad de skal gøre. Andre som aldrig er blevet døbt, har fået øjnene op for hvor absolut nødvendig dåben er, som en betingelse for frelse. Men ligegyldig hvad nu Deres særlige forhold er, hvis De ønsker en samtale med en af vore repræsentanter, skriv da venligst til os snarest.

"I mellemtiden . . ."

Glem ikke at Gud forlanger at vi skal VOKSE i "nåde og kundskab" (2 Pet. 3,18; rev. overs. af 1907). Dette kan De opnå ved omhyggeligt og vedvarende at studere Guds inspirerede Ord. "Så kommer da troen af det, som høres [læses] og det, som høres kommer i kraft af Kristi ord" (Rom. 10,17). Udnyt tiden. Studér Bibelen! Studér de skriftsteder som peger på klart definerede punkter grundlæggende for kristenlivet — således som Gud forlanger det af ethvert Guds barn. Gør Dem klart hvor De står, ransag Deres eget forhold, og anvend disse inspirerede Guds ord i Deres eget liv. Hav nærmere kontakt med Gud og forvis Dem om at Deres anger er virkelig.

De har med denne pjece modtaget kostelig viden — og hvis De, åndelig set, har mod til at se efter i Bibelen og forvisse Dem om at disse skriftsteder virkelig står der, vil De aldrig igen være i tvivl om, hvad det betyder at være en virkelig kristen. □

Personlig vejledning

Mange har skrevet og spurgt om vi har repræsentanter i deres område, som kan vejlede dem personligt, besvare deres spørgsmål, og i visse tilfælde endda forrette dåb.

Ja, det har vi!

Worldwide Church of God har repræsentanter (ordinerede præster) i mange lande i verden. De er alle grundigt uddannet ved Ambassador College teologiske fakultet, som også er ansvarlig for denne pjece. De kan besøge Dem i Deres eget hjem, hvis De ønsker det, men med mindre De selv anmoder om det, bliver De ikke kontaktet.

Hvis De imidlertid har spørgsmål, De gerne vil have besvaret — eller hvis De personligt ønsker råd og vejledning — skriv da venligst til os og bed om en privat samtale. Vi skal gøre vort bedste for at aflægge Dem et besøg, som naturligvis er uden forpligtelser for Dem.

Postadresserne i de forskellige lande i verden er angivet bag i denne pjece.

BIBELLEN er *NU*-bogen

Tro det om De vil — Bibelen blev skrevet for vor tid, for denne tidsalder — denne generation! Bibelen er den mest up to date bog, De kan læse i dag.

I denne „bog som ingen kender“ åbenbares årsagen til alle vore dages problemer — til sociale og økonomiske problemer, ja endda til problemet: menneskehedens udslættelse ved kernevåben — en trussel som hænger over os i dag.

Bibelen viser hvorhen verdensbegivenhederne vil føre os, og hvad det endelige resultat vil blive.

Men ironisk nok er denne „Bøgernes Bog“ den mindst forståede af alle bøger!

Hvorfor?

Fordi de fleste der forsøger at læse Bibelen simpelt hen ikke kan forstå den. Følgelig antages det at den er forældet og uden relevans til vor moderne tidsalder.

Men den *kan* forstås.

I snart to årtier har Ambassador College ved hjælp af Korrespondancekurset hjulpet tusinder af studerende med at forstå Bibelen. Dette enestående kursus i *bibelsk forståelse* har givet mere end 200.000 studerende i så godt som ethvert land i verden, større viden og bedre forståelse af Bibelen.

Dette kursus er tilrettelagt så det vejleder Dem i et systematisk studium af Deres egen Bibel — Bibelen er den eneste lærebog.

Mange emner af umådelig stor betydning for Dem i den fantastiske trykknop-verden vi lever i, bliver omhyggeligt gennemgået og klarlagt ved hjælp af hver månedlig lektion.

Der er ingen opgaver eller prøver, som De skal sende ind til os. De vurderer selv Deres egen fremgang. Og der er overhovedet intet undervisningsgebyr — kurset er absolut gratis!

Skriv blot til nedenstående adresse og bed om at blive tilmeldt. De vil ikke fortryde det.

Skandinavisk afdeling

Box 111, St. Albans, Herts.
England

POSTADRESSER VERDEN OVER:

I SKANDINAVIEN OG ENGLAND

P.O. Box 111
St. Albans, Herts.
England

I TYSKLAND

Postfach 1324
(4) Düsseldorf 1
Vesttyskland

I AFRIKA

P.O. Box 1060
Johannesburg, Transvaal
Republic of South Africa

PÅ FILIPPINERNE

P. O. Box 1111
Makati, Rizal D-708

I AUSTRALIEN

P. O. Box 345
Sydney, NSW 2001
Australien

I CANADA

P. O. Box 44, Sta. A
Vancouver 1, B.C.
Canada

I FRANKRIG, SCHWEIZ OG BELGIEN

Le MONDE A VENIR
91, rue de la Servette
Case postale 10
1211 Geneve 7
Schweiz

I JERUSALEM

P. O. Box 19111
Jerusalem

I LATINAMERIKA

P. O. Box 5-595
México 5, D.F.

I HOLLAND & BELGIEN

Postbus 496
Arnhem, Nederland

I NEW ZEALAND

P. O. Box 2709
Auckland 1, New Zealand

I DE FORENEDE STATER

AMBASSADOR COLLEGE PRESS
P. O. Box 111
Pasadena, California 91123

DENNE PJECE ER IKKE TIL SALG. Den udsendes som en oplysningstjeneste i offentlighedens interesse af Ambassador College — muligjort af bidrag fra personer som frivilligt er blevet medarbejdere og som støtter dette verdensomspændende værk. Ambassador College er som en særskilt organisation associeret med kirken, Worldwide Church of God, og en del af dette værks økonomiske behov dækkes af denne kirke. Udgiverne har intet at sælge, og skønt bidrag modtages med taknemmelighed, bliver offentligheden dog aldrig anmodet om at bidrage.

